

[Kr. Johansen.]

Grad maatte være tilladeligt; men man har set, at Folk er blevet idømt store Bøder for den Slags Forseelser, som man har vanskeligt ved at forstaa i det hele taget er Forseelser. Saaledes rettes adskillige uheldige Bestemmelser i den gældende Jagtlov, og alle disse Rettelser synes jeg gør det foreliggende Lovforslag mere taltalende end den Jagtlov, vi har.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvem der skal administrere de Beløb, der kommer ind, saa er det maaske i og for sig ikke noget at rejse en stor Strid om; men dersom Beløbene skal anvendes til Vildtpleje — og Venstres ærede Ordfører var jo indforstaaet med, at det var det, de først og fremmest skulde anvendes til —, tror jeg, at den her foreslaaede Ordning er den bedste. Det vil være meget tvivlsomt, hvad der kan opnaas, naar hver Kommune for sig skal ordne det Spørgsmaal, saadan som det passer den. Der vil være meget lidt vundet ved, at en enkelt Kommune sætter meget ind paa det, man kalder Vildtpleje, Udviklingen af Vildtbestanden, naar de omliggende Kommuner ikke sætter ind paa den samme Opgave, men maaske tværtimod bidrager til at udrydde, til at nedbryde det, som den enkelte Kommune bygger op. Derfor synes jeg, at netop af Hensyn til dette er det rigtigt at foreslaa Beløbene administreret saaledes, som der stilles Forslag om i Ministerens Forslag.

Jeg ser ikke, der er Grund til at advare mod at vedtage dette Forslag, tværtimod, jeg tror, det vil blive modtaget med Tilfredshed i vide Kredse. Man vil forstaa, hvad der kan opnaas, man vil forstaa, at det er et stort Fremskridt fremfor den gældende Jagtlov. Jeg vil derfor gerne se dette Lovforslag vedtaget, jeg vil gerne anbefale det til en velvillig og meget hurtig Behandling i det høje Ting. Vi hørte jo Venstres ærede Ordfører stille i Udsigt, at man vil foreslaa Lovforslaget henvist til et Udvalg. Jeg haaber ikke, at denne Udvalgsbehandling skal blive saa langvarig, at vi ikke naar at faa Lovforslaget gennemført i indeværende Samling. Jeg ser ikke nogen Grund til en langvarig Udvalgsbehandling og haaber heller ikke, det er Hensigten at søge i sidste Øjeblik at forhindre Lovforslagets Vedtagelse. Jeg tror

netop, Tiden nu er inde til at vedtage det, og jeg tror, at naar vi vedtager det, vil det blive mødt med en saa almindelig Tilfredshed, at vi ikke i den kommende Tid vil faa Anledning til hvert Aar at beskæftige os med dette Spørgsmaal og ikke ved enhver Lejlighed vil være udsatte for den Kritik, som vi nu møder, naar vi ude omkring i Landet træffer jagtinteresserede, der udtaler sig om den gældende Jagtlovgivning. Jeg anbefaler derfor Lovforslaget til meget hurtig Fremme og til Vedtagelse i den allernærmeste Fremtid.

Døcker: Som den højtærede Minister udtalte, er det Forslag til Lov om Jagten, der nu ligger paa Tingets Bord, et Kompromisforslag; tre Partier i Folketinget er blevet enige om det, og som alle Kompromisser kan det naturligvis ikke fuldt ud tilfredsstille de Folk, der har med det at gøre, de enkelte har maattet slaa af paa Opfattelserne paa adskillige Punkter; men i det store og hele maa jeg erkende, at det i Virkeligheden efter min Opfattelse og mit Partis Opfattelse er et godt Forslag, som der vil kunne arbejdes med. Spørgsmaalet om Jagten har nu været drøftet i mange Aar, og der har været betydelig Strid om det, men jeg tror, at hvis vi vedtager det foreliggende Lovforslag, kan der arbejdes videre paa dette Grundlag, saaledes at de fleste Parter, som har Interesse i Sagen, i alt væsentligt vil kunne føle sig tilfredse.

Nu til Dags er jo i vort lille Land de store Jordarealer blevet udstykket betydeligt; dette har i høj Grad hemmet Bevarelsen og Fredningen af Vildtet, og derfor maa man erkende, at det er nødvendigt paa mange Punkter at søge udvidede Fredningsbestemmelser tilvejebragt, og ligeledes at Overtrædelser af Fredningsbestemmelserne og de øvrige Forsyndelser mod Loven maa straffes paa en nogenlunde kraftig Maade, saa at der virkelig bliver Respekt for Loven. Paa den anden Side er jo til Gavn for Vildtet den almindelige Opfattelse her i Landet blevet noget anderledes, end den har været tidligere. Alle Folk, det være sig Byboere eller Landboere, har nu meget større Interesse i, hvad der færdes dels paa Jorden, dels i Luften. Vi kan se her i København, hvor interesseret Befolkningen